

τὴν ὁποίαν ἐφάπτεται τοῦ τοίχου δωματίου. Ἐπ' αὐτῆς τοποθετοῦνται κομψοτεχνήματα, ἀνθοδοχεῖα κ.τ.τ. Συνών. *γιοτσοῦλα, κορσόλα*.

γιοτσιάζω ἐνιαχ. γιοτσασμένος Ζάκ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοτσοῦ (I)*.

Εἰς τὴν μετοχ., προληπτικῶς, ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον καταρώμεθα νὰ πάθῃ ἀποπληξίαν: *Γιοτσασμένο!* (ἀρὰ μητρὸς πρὸς ἀτακτοῦν, μὴ ὑπάκουον τέκνον τῆς· ποὺ νὰ πάθῃς ἀποπληξίαν· μετὰ τινος ἐλαφρᾶς ἐπιτιμήσεως).

γιοτσόγλυκο τό, Βιθυν. Ζάκ. Κύθηρ.

Ἐκ τῶν οὗς. *γιοτσοῦ (I)* καὶ *γλυκό*, διὰ τὸ ὅπ. βλ. *γλυκό*.

Γιοτσοῦ (I), τὸ ὅπ. βλ.

γιοτσοῦλα ἡ, Ζάκ. Κέρκ.

Ἐκ τοῦ Ἑνετ. *giossola*, ὑποκορ. τοῦ *giossa*.

Γιοτσοῦ (II), τὸ ὅπ. βλ.

γιοῦ ἐπιφών. Θάσ. (Θεολόγ. κ.ά.) Θράκ. (Ἐπιβάτ. κ.ά.) Λυκ. (Λιβύσσ.) Ρόδ. Σκυρ. *Ιγιού* Θάσ. *Ιού* Θεσσ. (Βόλ.) Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον.)

Λέξις πεποιημένη.

Ἐπιφών. ἐκφράζον **1)** Λύπην, θυμωσμον Θάσ. (Θεολόγ. κ.ά.) Θεσσ. (Βόλ.) Καππ. (Ἀραβάν. Γούρτον.): *Ἰγιού! καρτήθηκα λόγος!* (ὦ, ἐκρατήθηκα λόγος!) Θάσ. **2)** Ἐπιτίμησιν, ἀποδοκιμασίαν Σκυρ. **3)** Ἀπλὴν κραυγὴν πρὸς ἀποπομπὴν προσώπου ἢ ἀποδιώξιν ἱερακος Ρόδ. **4)** Ἀπάντησιν καλουμένου πρὸς δῆλωσιν τῆς παρουσίας του καὶ προσδιορισμὸν τοῦ σημείου ὅπου εὐρίσκεται Θράκ. (Ἐπιβάτ.)

γιουβαρλαεύω Πόντ. (Χαλδ.) *γβαρλαεύω* Πόντ. (Οἶν.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y u v a r l a m a k* = κυλῖω.

Κυλῖω, κατρακυλῶ.

γιουβαρλάκι τό, κοιν. γιουβαρλάκ' βορ. ιδιῶμ. γιουβαρελάκι Προπ. (Πάνορμ.) κ.ά. γιουβαριλάκ' ἐνιαχ. βορ. ιδιῶμ. γιουβαρλάχι Καππ. (Φάρασ.) γιουβαρλάχ' Καππ. (Ἀνακ. Μισθ. κ.ά.) γιουβαρλάκι Θράκ. (Μέτρ.) Πάρ. Χίος (Βροντ. κ.ά.) — Λεξ. Βλάστ. 277 γιουβαρελάτσι Σκυρ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y u v a r l a k* = στρογγύλος, σφαῖρα.

1) Συνήθως κατὰ πληθ., εἶδος φαγητοῦ ἀποτελουμένου ἀπὸ μικρὰς στρογγύλας σφαίρας ἐκ κρέατος λεπτοκομμένου (κιμῆ) μετὰ καρυκευμάτων, αἱ ὁποῖαι βράζονται μὲ βούτυρον ἢ ἔλαιον καὶ ἀβγολέμονον κοιν.: *Σήμερα ἔχομε γιουβαρλάκια κοιν.* Ὁ παραμύθεος τοὺς ἐσύστησε τὰ γιουβαρλάκια του Γ. Ξενόπ., Ἀφροδ., 201. **β)** Εἶδος φαγητοῦ ἀπὸ ἔντερα γεμιστὰ μὲ κιμῆ Χίος (Βροντ.) **2)** Πᾶν μικρὸν ἀντικείμενον σφαιρικοῦ σχήματος Κρήτ. **3)** Κυλινδρικὸν ὄργανον ἐκ λίθου, διαστάσεων 0,50×0,20 μ., διὰ τοῦ ὁποῖου στρώνουν καὶ συμπιέζουν τὸ χῶμα δώματος οἰκίας διὰ νὰ στερεοποιηθῇ καὶ καταστῇ ἀδιάβροχον Θράκ. (Μέτρ.) Καππ. (Ἀνακ. Μισθ. κ.ά.): *Μουσκέυαμ' τὸ χῶμα καὶ τὸ πάταγαμ' μὲ τὸ γιοβαρλάκι Μέτρ. Μὴ δού γιουβαρλάχ' πάτηγαμ' δού χῶμα Μισθ. Κύλαναν τὸ γιουβαρλάχ' σὸ δῶμα Ἀνακ.*

γιουβαρλακίζω ἐνιαχ. γιουβαρλακίζου Θράκ. (Διδυμότ.) Ἀόρ. γιουβαρλάκισα Πόντ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιουβαρλάκι*.

Γιουβαρλακίζω, τὸ ὅπ. βλ.

γιουβαρλαντίζω ἐνιαχ. γιουβαρλαντίζου Θράκ. (Ἀδριανούπ.) γιουβαρλακίζω Μεγίστ. γιουβαρλαντῶ Καππ. (Φλογ.)

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y u v a r l a m a k* = κυλῖω.

Κυλῖω κατὰ γῆς ἐνθ' ἄν.: *Γιουβαρλάνταναν ἐκεῖ τὸ μέγα τὸ πέτρα, τέρ' τὸ λείδκαν, τρόσ' τὸ λείδκαν* (=κυλοῦσαν ἐκεῖνη τὴν μεγάλη πέτρα, πέτρα τὴν ἔλεγαν, τροχὸ τὴν ἔλεγαν) Φλογ.

γιούδι τό, Κύπρ. γιούδιον Κύπρ.

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦς* κατὰ τύπ. ὑποκορ.

Θωπευτ., ὁ μικρὸς υἱός: Ἄσμ.

Νανά, νανά τὸ γιούδιμ-μου

τσαὶ τὸ παλληκαροῦδιμ-μου

(ἐκ βαυκαλ.) Συνών. *γιοκάς, γιοῦλης*.

γιούζμπασης ὁ, Ἡπ. Θράκ. (Τσόρλ.) γιούζμπασης Κρήτ. γιούμπασης Κρήτ. γιούζμπαχης Α. Κρήτ. γιούσπαχης Ρόδ.

Ἐκ τοῦ Τουρκ. *y ü z b a ş i* = λοχχγός.

Ἐκκτόνταρχος, διοικητὴς μικροῦ σώματος, λοχχγός ἐνθ' ἄν.: Ἄσμ.

Κι δὲ' ἀποτίσ' ὁ Βαγιωνῆς παίζει τὸ ματιλί

καὶ σκότωσ' ἓνα γιούμπαση κ' ἦτον ἀπὸ τὴ Σμύρνη (ματιλί = πιθαν. ἀντὶ μαρτί, εἶδος ὅπλου) Κρήτ.

Καὶ πολεμᾷ σὰν γίγαντας, σὰν ἄξιο παλληκάρι,

γιὰ μᾶς ἐγένη γιούσπαχης, σὲ λίω κουμαντάρης Ρόδ.

γιουκάκος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦκος* ὑποκοριστικῶς.

Μικρὸς *γιοῦκος 1*, τὸ ὅπ. βλ.: *Εἶχε κάτι γιουκάκους ἐκεῖ, δὴν-τρία σκουτιὰ ὁ καθένας.*

γιούκαρος ὁ, Πελοπν. (Βερεστ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦκος* καὶ τῆς μεγεθ. κατὰλ. - *αρος*.

Μεγάλος *γιοῦκος 1*, τὸ ὅπ. βλ.: *Ἄ, ρέ, θυμᾶμαι ἂν γιούκαρο ποὺ εἶχε καὶ κεῖν' τὸ κορίτσι, ἀλλὰ δὲ χάριζε τίποτα.*

γιούκερι τό, ἀμάρτ. γιούκερ' Αἰών. (Πλάκ. κ.ά.) γιούκιρ' Θράκ. (Φιλιππούπ.) Ἰμβρ.

Ἐκ τῶν Τουρκ. οὗς. *y ü k* = ἐρμάριον καὶ *y e r* = θέση.

Γιοῦκος 1, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Βγάλ' τὰ στρώματα ἀπ' τοῦ γιούκιρ' Α. Ρουμελ. (Φιλιππούπ.)*

γιουκιὰ ἡ, Θράκ. (Κασταν. Σάκκ. Σηλυβρ. Τσανδ.)

Ἐκ τοῦ οὗς. *γιοῦκος* καὶ τῆς παραγωγ. κατὰλ. - *ιὰ*, διὰ τὴν ὅπ. βλ. - *εὰ* εἰς Γ. Χατζιδ., ΜΝΕ 2, 253 κ. ἑξ.

Ποσότης κλινωσκεπασμάτων καὶ κλινωστρωμάτων ἐπιμελῶς διπλωμένων, ἐστοιβαγμένων εἰς *γιοῦκος*, τὸ ὅπ. βλ., ἐνθ' ἄν.: *Τὰ κουρίτσια θὰ σιάξουνι τὴ γιουκιὰ, θὰ βάλ'νι τρεῖς μιντέρεις φαντές ἄσπρις μὲ γαλάζιου, τοῦ κιλίμ', τρία στρώματα Κασταν.*

γιουκιάζω Εὐβ. (Γαλτσ.) Πελοπν. (Γαργαλ. Δίβρ. Κυνοῦρ. Φιγὰλ. κ.ά.) γιουκιάζου Εὐβ. (Ἀγία Ἄν. Ἀκρ. Ψαχν. κ.ά.) γιουκάζω Πελοπν. (Κερπιν.) γικιάζω Θράκ. (Ἀλμ. Μάλγαρ.) γικιάζου Στερελλ. (Αἰτωλ. Περίστ.) δονκιάζω Θράκ. (Σαμακόβ.)

